

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 743

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 septembrie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
168.	— Lege pentru ratificarea Deciziei Consiliului Uniunii Europene 2014/335/UE, Euratom privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene, adoptată la Bruxelles la 26 mai 2014	2
	Decizia Consiliului din 26 mai 2014 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene (2014/335/UE, Euratom)	2–6
818.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Deciziei Consiliului Uniunii Europene 2014/335/UE, Euratom privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene, adoptată la Bruxelles la 26 mai 2014.....	6
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 500 din 30 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) lit. f) și ale art. 68 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală	7–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
663.	— Hotărâre privind instituirea regimului de arie naturală protejată și declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România.....	11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
3.765.	— Ordin al ministrului culturii pentru aprobarea Normelor metodologice privind elaborarea și derularea Programului național de restaurare a monumentelor istorice, finanțat de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii, și gestionat de Institutul Național al Patrimoniului	12–16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Deciziei Consiliului Uniunii Europene
2014/335/UE, Euratom privind sistemul de resurse proprii
ale Uniunii Europene, adoptată la Bruxelles la 26 mai 2014**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Decizia Consiliului Uniunii Europene 2014/335/UE, Euratom privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene, adoptată la Bruxelles la 26 mai 2014, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 168 din 7 iunie 2014.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 148 alin. (1) și (3) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
FLORIN IORDACHE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 22 septembrie 2016.
Nr. 168.

**DECIZIA CONSILIULUI
din 26 mai 2014****privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene**

(2014/335/UE, Euratom)

Consiliul Uniunii Europene,
având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 311 paragraful al treilea,
având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
având în vedere avizul Parlamentului European,
hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,
întrucât:

(1) Sistemul de resurse proprii ale Uniunii trebuie să asigure resurse adecvate pentru dezvoltarea corespunzătoare a politicilor Uniunii, fiind supus unei discipline bugetare stricte. Elaborarea sistemului de resurse proprii poate și ar trebui să contribuie la eforturile de consolidare bugetară mai vaste depuse de statele membre și să participe, în cea mai mare măsură posibilă, la dezvoltarea politicilor Uniunii.

(2) Prezenta decizie ar trebui să intre în vigoare numai după ce a fost aprobată de toate statele membre, în conformitate cu normele constituționale ale acestora, respectându-se astfel pe deplin suveranitatea națională.

(3) Consiliul European din 7 și 8 februarie 2013 a concluzionat, între altele, că procedurile privind resursele proprii ar trebui să se bazeze pe obiectivele generale de simplitate, transparență și echitate. De aceea, aceste proceduri ar trebui să asigure, în corelare cu concluziile relevante ale Consiliului European de la Fontainebleau din 1984, faptul că niciun stat membru nu suportă o sarcină bugetară excesivă în raport cu nivelul său relativ de prosperitate. În consecință, este oportun să se introducă dispoziții referitoare la anumite state membre.

(4) Consiliul European din 7 și 8 februarie 2013 a concluzionat că Germania, Țările de Jos și Suedia urmează să beneficieze de cote reduse ale resursei proprii bazate pe taxa pe valoarea adăugată (TVA) exclusiv pentru perioada 2014—2020. Acesta a concluzionat, de asemenea, că Danemarca, Țările de Jos și Suedia urmează să beneficieze de reduceri brute ale contribuției lor anuale bazate pe venitul național brut (VNB) exclusiv pentru perioada 2014—2020, iar Austria urmează să beneficieze de reduceri brute ale contribuției sale anuale bazate pe VNB exclusiv pentru perioada 2014—2016. Consiliul European din 7 și 8 februarie 2013 a concluzionat că mecanismul de corecție existent pentru Regatul Unit urmează să se aplice în continuare.

(5) Consiliul European din 7 și 8 februarie 2013 a concluzionat că sistemul pentru colectarea resurselor proprii tradiționale rămâne neschimbat. Cu toate acestea, de la 1 ianuarie 2014, statele membre urmează să rețină, sub formă de costuri de colectare, 20% din sumele colectate de acestea.

(6) În vederea asigurării unei discipline bugetare stricte și ținând seama de Comunicarea Comisiei din 16 aprilie 2010 privind adaptarea plafonului resurselor proprii și a plafonului pentru creditele de angajament ca urmare a deciziei de a se aplica SIFMI în ceea ce privește resursele proprii, plafonul resurselor proprii ar trebui să fie egal cu 1,23% din totalul VNB-urilor statelor membre la prețul pieței pentru creditele de plată, iar pentru creditele de angajament ar trebui stabilit plafonul de 1,29% din totalul VNB-urilor statelor membre. Plafioanele respective se bazează pe SEC 95, inclusiv pe serviciile de intermediere financiară indirect măsurate (SIFIM), întrucât, la data adoptării prezentei decizii, nu sunt disponibile datele bazate pe Sistemul european de conturi revizuit instituit prin Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ (denumit în continuare „SEC 2010”). Pentru a menține nemodificată valoarea resurselor financiare puse la dispoziția Uniunii este necesară adaptarea acestor plafoane exprimate în procente din VNB. Aceste plafoane ar trebui să fie adaptate după transmiterea de către toate statele membre a datelor lor, pe baza SEC 2010. În cazul în care există modificări la SEC 2010 care implică o schimbare semnificativă a nivelului VNB, plafoanele pentru resurse proprii și pentru credite de angajament ar trebui să fie adaptate din nou.

(7) Consiliul European din 7 și 8 februarie 2013 a solicitat Consiliului să își continue lucrările pe marginea propunerii Comisiei privind o nouă resursă proprie bazată pe TVA pentru ca aceasta să fie cât mai simplă și mai transparentă cu putință, pentru a consolida legătura cu politica UE în materie de TVA și încasările reale de TVA, precum și pentru a asigura tratamentul egal al contribuabililor în toate statele membre. Consiliul European a concluzionat că noua resursă proprie bazată pe TVA ar putea înlocui actuala resursă proprie bazată pe TVA. Consiliul European a menționat, de asemenea, că la 22 ianuarie 2013 Consiliul a adoptat Decizia Consiliului privind autorizarea unei cooperări consolidate în domeniul taxei pe tranzacțiile financiare⁽²⁾. Acesta a invitat statele membre participante să examineze posibilitatea transformării acesteia într-o bază pentru o nouă resursă proprie pentru bugetul UE. Consiliul European a concluzionat că aceasta nu ar afecta statele membre neparticipante și nu ar afecta calcularea corecției în favoarea Regatului Unit.

(8) Consiliul European din 7 și 8 februarie 2013 a conchis că se va institui un regulament al Consiliului de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a sistemului de resurse proprii ale Uniunii, astfel cum este stabilit în articolul 311 al patrulea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). În consecință, în regulamentul respectiv ar trebui să fie incluse dispoziții cu caracter general, aplicabile tuturor tipurilor de resurse proprii și pentru care este necesară o supraveghere parlamentară adecvată, astfel cum este prevăzut în tratate, cum ar fi, în special, procedura privind calculul și includerea în buget a soldului bugetar anual și aspectele legate de controlul și supravegherea veniturilor.

(9) Din motive de coerență, continuitate și securitate juridică ar trebui prevăzute dispoziții care să permită tranziția de la sistemul introdus prin Decizia 2007/436/CE, Euratom a Consiliului⁽³⁾ la sistemul care decurge din prezenta decizie.

(10) Decizia 2007/436/CE, Euratom ar trebui abrogată.

(11) În sensul prezentei decizii, toate sumele monetare ar trebui să fie exprimate în euro.

(12) Curtea de Conturi Europeană și Comitetul Economic și Social European au fost consultate și au adoptat avize⁽⁴⁾.

(13) Pentru a asigura trecerea la sistemul revizuit de resurse proprii și pentru ca aceasta să coincidă cu exercițiul financiar, prezenta decizie ar trebui să se aplice începând cu 1 ianuarie 2014, adoptă prezenta decizie:

ARTICOLUL 1

Obiect

Prezenta decizie stabilește normele privind alocarea resurselor proprii ale Uniunii pentru a asigura, în temeiul articolului 311 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), finanțarea bugetului anual al Uniunii.

ARTICOLUL 2

Categorii de resurse proprii și metode specifice pentru calcularea acestora

(1) Constituie resurse proprii înscrise în bugetul Uniunii veniturile din:

(a) resursele proprii tradiționale, care constau în taxe, prime, sume adiționale sau compensatorii, sume sau factori adiționali, taxe din Tariful vamal comun și alte taxe stabilite sau care urmează să fie stabilite de către instituțiile Uniunii în legătură cu comerțul cu țările terțe, taxe vamale la produsele care intră sub

incidența Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, expirat între timp, precum și contribuții și alte taxe prevăzute în cadrul organizării comune a piețelor în sectorul zahărului;

(b) fără a aduce atingere alineatului (4) al doilea paragraf, aplicarea unei cote uniforme, valabile pentru toate statele membre, la bazele armonizate de evaluare a TVA, stabilite în conformitate cu normele Uniunii. Pentru fiecare stat membru, baza de evaluare care urmează să fie luată în calcul în acest scop nu depășește 50% din venitul național brut (VNB), astfel cum este definit la alineatul (7);

(c) fără a aduce atingere alineatului (5) al doilea paragraf, aplicarea unei cote uniforme, care urmează a fi stabilită în conformitate cu procedura bugetară în lumina sumei totale a tuturor celorlalte venituri, la suma tuturor VNB-urilor statelor membre.

(2) Veniturile rezultate din orice taxă nouă instituită în cadrul unei politici comune, în conformitate cu TFUE, cu condiția ca

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 549/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind Sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană (JO L 174, 26.6.2013, p. 1).

⁽²⁾ JO L 22, 25.1.2013, p. 11.

⁽³⁾ Decizia 2007/436/CE, Euratom a Consiliului din 7 iunie 2007 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene (JO L 163, 23.6.2007, p. 17).

⁽⁴⁾ Avizul nr. 2/2012 al Curții de Conturi Europene din 20 martie 2012 (JO C 112, 18.4.2012, p. 1) și avizul Comitetului Economic și Social European din 29 martie 2012 (JO C 181, 21.6.2012, p. 45).

procedura prevăzută la articolul 311 TFUE să fie respectată, reprezintă, de asemenea, resurse proprii înscrise în bugetul Uniunii.

(3) Statele membre rețin 20% din sumele menționate la alineatul (1) litera (a) sub formă de costuri de colectare.

(4) Cota uniformă menționată la alineatul (1) litera (b) este fixată la 0,30%.

Pentru perioada 2014—2020 exclusiv, cota de apel a resursei proprii bazate pe TVA pentru Germania, Țările de Jos și Suedia se stabilește la 0,15%.

(5) Cota uniformă prevăzută la alineatul (1) litera (c) se aplică VNB-ului fiecărui stat membru.

Pentru perioada 2014—2020 exclusiv, Danemarca, Țările de Jos și Suedia beneficiază de reduceri brute ale contribuției lor anuale bazate pe VNB de 130 de milioane EUR, 695 de milioane EUR și, respectiv, 185 de milioane EUR. Austria beneficiază de reduceri brute ale contribuției sale anuale bazate pe VNB de 30 de milioane EUR în 2014, 20 de milioane EUR în 2015 și 10 milioane EUR în 2016. Toate aceste sume se calculează în funcție de prețurile anului 2011 și se transformă în prețuri curente prin aplicarea celui mai recent deflator PIB pentru UE, exprimat în euro, astfel cum este furnizat de Comisie, care este disponibil la întocmirea proiectului de buget. Aceste reduceri brute se acordă după calcularea corecției în favoarea Regatului Unit și a finanțării sale menționate la articolele 4 și 5 din prezenta decizie și nu au niciun efect asupra acesteia. Reducerile brute menționate sunt finanțate de toate statele membre.

(6) În cazul în care la începutul exercițiului financiar bugetul nu este încă adoptat, cotele de apel de TVA și VNB existente rămân aplicabile până la intrarea în vigoare a noilor cote.

(7) VNB-ul menționat la alineatul (1) litera (c) înseamnă un VNB anual la prețul pieței, astfel cum este furnizat de Comisie în aplicarea Regulamentului (UE) nr. 549/2013 (denumit în continuare „SEC 2010”).

În cazul în care modificările la SEC 2010 determină schimbări semnificative ale VNB menționat la alineatul (1) litera (c), Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei și după consultarea Parlamentului European, decide dacă aceste modificări se aplică în sensul prezentei decizii.

ARTICOLUL 3

Plafonul resurselor proprii

(1) Valoarea totală a resurselor proprii alocate Uniunii pentru a acoperi creditele anuale de plată nu depășește 1,23% din totalul VNB-urilor tuturor statelor membre.

(2) Valoarea anuală totală a creditelor de angajament înscrise în bugetul Uniunii nu depășește 1,29% din totalul VNB-urilor tuturor statelor membre.

Se menține un raport sistematic între creditele de angajament și creditele de plată, pentru a garanta compatibilitatea dintre acestea și pentru a permite respectarea în anii următori a plafonului prevăzut la alineatul (1).

(3) În scopul prezentei decizii, după transmiterea de către toate statele membre a datelor lor pe baza SEC 2010, Comisia recalculează plafoanele stabilite la alineatele (1) și (2), pe baza următoarei formule:

$$1,23\% (1,29\%) \times \frac{\text{VNBt} - 2 + \text{VNBt} - 1 + \text{VNBt SEC 95}}{\text{VNBt} - 2 + \text{VNBt} - 1 + \text{VNBt SEC 2010}}$$

În această formulă, „t” reprezintă cel mai recent an integral pentru care sunt disponibile datele pentru calcularea VNB.

(4) În cazul în care modificările la SEC 2010 determină schimbări semnificative ale nivelului VNB, Comisia recalculează

plafoanele stabilite la alineatele (1) și (2), astfel cum au fost recalculate în conformitate cu alineatul (3), pe baza următoarei formule:

$$x\% (y\%) \times \frac{\text{VNBt} - 2 + \text{VNBt} - 1 + \text{VNBt SEC actual}}{\text{VNBt} - 2 + \text{VNBt} - 1 + \text{VNBt SEC modificat}}$$

În această formulă, „t” reprezintă cel mai recent an integral pentru care sunt disponibile datele pentru calcularea VNB.

În aceeași formulă, „x” și, respectiv, „y” sunt plafoanele recalculate în conformitate cu alineatul (3).

ARTICOLUL 4

Mecanismul de corecție în favoarea Regatului Unit

Regatului Unit i se acordă o corecție privind dezechilibrele bugetare.

Corecția se stabilește prin:

(a) calcularea diferenței, în anul financiar precedent, dintre:
— partea procentuală a Regatului Unit în totalul bazelor de evaluare a TVA neplafonate; și

— partea procentuală a Regatului Unit în totalul cheltuielilor alocate;

(b) înmulțirea diferenței astfel obținute cu totalul cheltuielilor alocate;

(c) înmulțirea rezultatului de la litera (b) cu 0,66;

(d) scăderea din rezultatul de la litera (c) a efectelor care rezultă pentru Regatul Unit în urma trecerii la TVA plafonată și a plăților menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (c), și anume diferența dintre:

— ceea ce ar fi trebuit Regatul Unit să plătească pentru sumele finanțate din resursele menționate la articolul 2 alineatul (1) literele (b) și (c), în cazul în care cota uniformă s-ar fi aplicat la bazele TVA neplafonate; și

— plățile Regatului Unit în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) literele (b) și (c);

(e) scăderea din rezultatul obținut la litera (d) a câștigurilor nete ale Regatului Unit rezultate din creșterea procentului resurselor menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a) reținute de statele membre pentru a acoperi costurile de colectare și cele conexe;

(f) ajustarea calculului prin scăderea din suma totală a cheltuielilor alocate a sumei totale a cheltuielilor alocate în statele membre care au aderat la Uniune după 30 aprilie 2004, cu excepția plăților agricole directe și a plăților legate de piață, precum și a acelei părți a cheltuielilor cu dezvoltarea rurală care derivă din FEOGA, Secțiunea Garantare.

ARTICOLUL 5

Finanțarea mecanismului de corecție în favoarea Regatului Unit

(1) Costul corecției stabilite la articolul 4 este suportat de către statele membre, altele decât Regatul Unit, în conformitate cu următoarele reguli:

(a) distribuția costului se calculează mai întâi în raport cu cota fiecărui stat membru din plățile menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (c), Regatul Unit fiind exclus și fără a ține cont de reducerile brute din contribuțiile bazate pe VNB ale Danemarcei, Țărilor de Jos, Austriei și Suediei, care sunt menționate la articolul 2 alineatul (5);

(b) aceasta se ajustează apoi în așa fel încât să limiteze contribuția financiară a Germaniei, a Țărilor de Jos, a Austriei și a Suediei la o pătrime din contribuția normală a acestora, rezultată din acest calcul.

(2) Corecția se acordă Regatului Unit printr-o reducere a plăților sale, rezultată din aplicarea articolului 2 alineatul (1) litera (c). Costurile suportate de celelalte state membre se adaugă plăților acestora rezultate din aplicarea pentru fiecare stat membru a articolului 2 alineatul (1) litera (c).

(3) Comisia efectuează calculele necesare pentru aplicarea articolului 2 alineatul (5), a articolului 4 și a prezentului articol.

(4) În cazul în care la începutul anului financiar bugetul nu a fost încă adoptat, corecția acordată Regatului Unit și costurile suportate de celelalte state membre, înscrise în ultimul buget adoptat, rămân aplicabile.

ARTICOLUL 6

Principiul universalității

Veniturile menționate la articolul 2 se folosesc fără distincție pentru a finanța toate cheltuielile înscrise în bugetul anual al Uniunii.

ARTICOLUL 7

Reportarea excedentului

Orice excedent de venit al Uniunii față de totalul cheltuielilor efective de pe parcursul unui exercițiu financiar se reportează în exercițiul financiar următor.

ARTICOLUL 8

Colectarea resurselor proprii și punerea acestora la dispoziția Comisiei

(1) Resursele proprii ale Uniunii menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a) sunt colectate de statele membre în conformitate cu dispozițiile de drept intern impuse prin acte cu putere de lege sau acte administrative, care, după caz, sunt adaptate pentru a respecta cerințele impuse de normele Uniunii.

Comisia examinează dispozițiile relevante de drept intern pe care i le comunică statele membre, notifică tuturor statelor membre ajustările pe care le consideră necesare pentru a asigura conformitatea acestora cu normele Uniunii și raportează, dacă este necesar, autorității bugetare.

(2) Statele membre pun la dispoziția Comisiei resursele prevăzute la articolul 2 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), în conformitate cu regulamentele adoptate în temeiul articolului 322 alineatul (2) TFUE.

ARTICOLUL 9

Măsuri de punere în aplicare

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 311 al patrulea paragraf din TFUE, Consiliul stabilește măsuri de punere în aplicare privind următoarele elemente ale sistemului de resurse proprii:

(a) procedura de calculare și includere în buget a soldului bugetar anual, astfel cum se prevede la articolul 7;

(b) dispozițiile și procedurile necesare pentru controlul și supravegherea veniturilor menționate la articolul 2, inclusiv a oricăror obligații de raportare relevante.

Adoptată la Bruxelles, 26 mai 2014.

Pentru Consiliu
Președintele
CH. VASILAKOS

ARTICOLUL 10

Dispoziții finale și tranzitorii

(1) Sub rezerva dispozițiilor alineatului (2), Decizia 2007/436/CE, Euratom se abrogă. Orice trimiteri la Decizia 70/243/CECO, CEE, Euratom a Consiliului⁽¹⁾, la Decizia 85/257/CEE, Euratom a Consiliului⁽²⁾, la Decizia 88/376/CEE, Euratom a Consiliului⁽³⁾, la Decizia 94/728/CE, Euratom a Consiliului⁽⁴⁾, la Decizia 2000/597/CE, Euratom a Consiliului⁽⁵⁾ sau la Decizia 2007/436/CE, Euratom se interpretează ca trimiteri la prezenta decizie și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență prevăzut în anexa la prezenta decizie.

(2) Articolele 2, 4 și 5 din deciziile 94/728/CE, Euratom, 2000/597/CE, Euratom și 2007/436/CE, Euratom continuă să se aplice calculării și ajustării veniturilor care provin din aplicarea unei cote de apel la baza de calcul a TVA stabilită în mod unitar și limitată la un procent cuprins între 50% și 55% din PNB-ul sau VNB-ul fiecărui stat membru, în funcție de anul în cauză, precum și calculării corecției dezechilibrelor bugetare acordate în favoarea Regatului Unit pentru perioada 1995—2013.

(3) Statele membre rețin în continuare, drept costuri de colectare, 10% din sumele menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a), care ar fi trebuit să fie puse la dispoziție de către statele membre înainte de 28 februarie 2001, în conformitate cu normele aplicabile ale Uniunii.

Statele membre rețin în continuare, drept costuri de colectare, 25 % din sumele menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a), care ar fi trebuit să fie puse la dispoziție de către statele membre între 1 martie 2001 și 28 februarie 2014, în conformitate cu normele aplicabile ale Uniunii.

(4) În sensul prezentei decizii, toate sumele monetare sunt exprimate în euro.

ARTICOLUL 11

Intrarea în vigoare

Secretarul general al Consiliului notifică statele membre cu privire la prezenta decizie.

Statele membre notifică fără întârziere secretarul general al Consiliului cu privire la finalizarea procedurilor de adoptare a prezentei decizii, în conformitate cu normele lor constituționale.

Prezenta decizie intră în vigoare în prima zi a lunii care urmează primirii ultimei notificări menționate la al doilea paragraf.

Se aplică de la 1 ianuarie 2014.

ARTICOLUL 12

Publicare

Prezenta decizie se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

⁽¹⁾ Decizia 70/243/CECO, CEE, Euratom a Consiliului din 21 aprilie 1970 privind înlocuirea contribuțiilor financiare ale statelor membre cu resursele proprii ale Comunităților (JO L 94, 28.4.1970, p. 19).

⁽²⁾ Decizia 85/257/CEE, Euratom a Consiliului din 7 mai 1985 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților (JO L 128, 14.5.1985, p. 15).

⁽³⁾ Decizia 88/376/CEE, Euratom a Consiliului din 24 iunie 1988 privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților (JO L 185, 15.7.1988, p. 24).

⁽⁴⁾ Decizia 94/728/CE, Euratom a Consiliului din 31 octombrie 1994 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților (JO L 293, 12.11.1994, p. 9).

⁽⁵⁾ Decizia 2000/597/CE, Euratom a Consiliului din 29 septembrie 2000 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene (JO L 253, 7.10.2000, p. 42).

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Decizia 2007/436/CE, Euratom	Prezenta decizie
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 3 alineatul (2)
—	Articolul 3 alineatul (3)
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 3 alineatul (4)
Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 4 primul paragraf
Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf literele (a)—(e)	Articolul 4 al doilea paragraf literele (a)—(e)
Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf litera (f)	—
Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf litera (g)	Articolul 4 al doilea paragraf litera (f)
Articolul 4 alineatul (2)	—
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6	Articolul 6
Articolul 7	Articolul 7
Articolul 8 alineatul (1) primul și al doilea paragraf	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 8 alineatul (2)
Articolul 8 alineatul (2)	—
—	Articolul 9
Articolul 9	—
Articolul 10	—
—	Articolul 10
Articolul 11	—
—	Articolul 11
Articolul 12	Articolul 12

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea
Deciziei Consiliului Uniunii Europene 2014/335/UE,
Euratom privind sistemul de resurse proprii
ale Uniunii Europene, adoptată la Bruxelles la 26 mai 2014**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Deciziei Consiliului Uniunii Europene 2014/335/UE, Euratom privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene, adoptată la Bruxelles la 26 mai 2014, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 21 septembrie 2016.
Nr. 818.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 500

din 30 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) lit. f) și ale art. 68 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Augustin Zegrean	— președinte
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) lit. f) și ale art. 68 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Asociația „Alianța pentru Combaterea Abuzurilor” din Brașov în Dosarul nr. 23.305/197/2015 al Judecătoriei Brașov — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.904D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul a comunicat la dosar note de ședință prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că sintagma „*suspiciune rezonabilă*” din cuprinsul art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală este o sintagmă de standard juridic desprinsă din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și permite calificarea faptelor, evaluarea lor pentru a aprecia dacă un judecător se încadrează într-un caz de incompatibilitate. De asemenea, cât privește motivele de neconstituționalitate formulate cu privire la dispozițiile art. 68 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală, arată că procedura de soluționare a recuzării ține cont de specificul acestui incident procedural, de necesitatea evitării tergiversării soluționării cauzei, în aceste condiții motivele de neconstituționalitate invocate fiind nefondate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 15 decembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 23.305/197/2015, **Judecătoria Brașov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) lit. f) și ale art. 68 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Asociația „Alianța pentru Combaterea Abuzurilor” din Brașov în soluționarea cererii de recuzare formulate de autor în cauza penală având ca obiect plângerea împotriva soluțiilor procurorului de neurmărire penală.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că motivul de incompatibilitate, reglementat în art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, formulat prin sintagma „*există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorilor instanței este afectată*”, este vag și ambiguu, astfel încât generează confuzie, afectând principiul încrederii legitime care impune ca legislația să fie clară și predictibilă, unitară și coerentă. Arată că termenul de „*suspiciune rezonabilă*” este o inovație semantică a

noului Cod de procedură penală, nedefinit prin textul de lege și a cărui recurență este relativ mare (apare de mai mult de treizeci de ori în cuprinsul codului), fiind atașat celor mai importante instituții procesuale (de pildă, acțiunea penală, tehnicile speciale de supraveghere și cercetare, măsurile preventive, începerea urmăririi penale). Susține că, în cazul atașării termenului precizat la instituțiile procesual penale menționate, acesta formează un binom contextual cu sintagme a căror interpretare este lipsită de echivoc, în cazul instituției recuzării însă sintagma „*suspiciune rezonabilă*” formează un binom contextual cu o altă formulare lipsită de orice repere ori criterii de interpretare, respectiv „*imparțialitatea judecătorilor instanței este afectată*”, ambiguitatea generală a formulării dublându-se. Consideră că, în lipsa unei formulări mai clare a art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală — de maniera formulării situațiilor de incompatibilitate — și, în lipsa unor criterii predictibile care să orienteze judecătorul investit cu soluționarea cererii de recuzare în demersul său de identificare a situațiilor de afectare a imparțialității judecătorilor a căror recuzare se cere, aproape orice argument adus de justițiabilul care cere recuzarea poate fi respins. Apreciază că golirea de eficiență a dreptului la recuzare a judecătorului este de natură a submina dreptul fundamental la un proces echitabil.

6. Susține, de asemenea, că soluționarea cererii de recuzare de către un judecător de la aceeași instanță cu cel a cărui recuzare se cere nu poate fi rezolvată imparțial și obiectiv de către acesta, ci numai de către judecători de la o instanță superioară, în caz contrar fiind încălcat dreptul la un proces echitabil. Totodată, susține că este încălcat dreptul la un proces echitabil și prin faptul că cererea de recuzare poate fi soluționată cu excluderea părților.

7. **Judecătoria Brașov — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Cu privire la motivele de neconstituționalitate formulate în legătură cu dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, invocă jurisprudența instanței de la Strasbourg potrivit căreia legea trebuie să fie accesibilă, clară și previzibilă. Reține că, prin prisma legislației și doctrinei procesual penale, „*suspiciunea rezonabilă*” reprezintă un standard juridic de apreciere a faptelor care permite încadrarea judecătorului investit cu soluționarea cauzei într-o situație de incompatibilitate. Totodată, bănuiala trebuie să se bazeze pe fapte specifice și articulabile, luate împreună cu concluzii raționale confirmate de probe. Imparțialitatea judecătorului presupune ca acesta să fie echidistant, astfel că el nu va favoriza prin cuvânt sau faptă pe niciuna dintre părți și va urmări în permanență ca nicio parte să nu se simtă dezavantajată. În materie penală, neutralitatea judecătorului se rezumă doar la a împiedica orice dezechilibru procesual între părți, el fiind cel care va hotărî modul de finalizare a procedurii. Observă că fiecare dintre termenii care compun sintagma „*suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorului este afectată*” are o semnificație proprie, atent analizată în doctrină și în jurisprudență, permițând judecătorului chemat să soluționeze o cerere de recuzare să deceleze criteriile pentru a determina, în concret, care dintre situațiile reclamate de părți se circumscriu cazului de incompatibilitate instituit de norma evocată.

8. În ceea ce privește dispozițiile înscrise în art. 68 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală, care reglementează procedura de soluționare a abținerii sau recuzării, instanța de judecată constată

ca acestea sunt similare, în elementele lor esențiale — soluționarea cererii de recuzare de către un alt complet din cadrul aceleiași instanțe, respectiv facultatea judecătorului investit cu soluționarea cererii de recuzare de a asculta procurorul și părțile — dispozițiilor prevăzute de art. 52 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală din 1968, care au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate. Reține faptul că instanța de contencios constituțional, verificând conformitatea normelor procesual penale anterioare cu dispozițiile Legii fundamentale, a concluzionat că acestea nu încalcă niciuna dintre aceste prevederi. Invocă deciziile Curții nr. 300 din 7 noiembrie 2002, nr. 241 din 27 mai 2004 și nr. 306 din 8 iulie 2004, în care instanța de contencios constituțional a statuat că „judecarea cererii de recuzare fără citarea părților are ca scop evitarea prelungirii nejustificate a judecării și efectuarea acesteia într-un termen rezonabil”. Arată instanța de judecată că un argument suplimentar care evidențiază caracterul neîntemeiat al excepției de neconstituționalitate derivă din însăși natura instituției recuzării, aceasta fiind o procedură remediu pentru a elimina dezechilibrul procedural care poate exista atunci când un anume magistrat nu prezintă garanțiile de imparțialitate necesare unui proces echitabil. Apreciază că ipoteza invocată de către autoarea excepției, potrivit căreia niciun magistrat al instanței nu este imparțial în soluționarea cererii de recuzare, corespunde instituției strămutării, distinctă de cea a recuzării.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens face referire la jurisprudența Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 558 din 16 octombrie 2014 și nr. 333 din 12 iunie 2014, în care s-a reținut că imparțialitatea judecătorilor poate fi apreciată într-un dublu sens, pe de o parte, ca un demers subiectiv, care tinde a determina convingerea personală a unui judecător într-o cauză anume, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate subiectivă, iar, pe de altă parte, ca un demers obiectiv, cu scopul de a determina dacă acesta a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în privința sa, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate obiectivă. Reține că, pentru a garanta o judecată imparțială și în respectul dreptului la un proces echitabil, dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală nu impun dovedirea caracterului cert al lipsei de imparțialitate, ci doar formarea convingerii instanței că există o suspiciune rezonabilă în sensul afectării imparțialității judecătorului investit cu soluționarea cauzei. Cât privește sintagma „*suspiciune rezonabilă*”, deși ea nu este definită în Codul de procedură penală, nu se poate susține că ar fi lipsită de claritate și previzibilitate, sensul său fiind determinat prin raportare la înțelesul comun al cuvintelor ce o compun, acela fiind de „presupunere, bănuială bazată pe rațiune, pe judecată”. Observă că reglementarea actuală a procedurii de soluționare a cererii de recuzare este similară celei prevăzute în art. 52 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală din 1968, aceasta din urmă fiind supusă controlului de constituționalitate în raport cu critici similare celor formulate în prezenta cauză, constatându-se conformitatea sa cu prevederile constituționale și convenționale invocate. În acest sens face referire la deciziile nr. 1.016 din 29 noiembrie 2013 și nr. 992 din 8 iulie 2010.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. f) și ale art. 68 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 64 alin. (1) lit. f): „*Judecătorul este incompatibil dacă: .... f) există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorului este afectată.*”;

— Art. 68 alin. (1): „*Abținerea sau recuzarea judecătorului de drepturi și libertăți și a judecătorului de cameră preliminară se soluționează de un judecător de la aceeași instanță.*”;

— Art. 68 alin. (5): „*Soluționarea abținerii sau recuzării se face, în cel mult 24 de ore, în camera de consiliu. Dacă apreciază necesar pentru soluționarea cererii, judecătorul sau completul de judecată, după caz, poate efectua orice verificări și poate asculta procurorul, subiecții procesuali principali, părțile și persoana care se abține sau a cărei recuzare se solicită.*”

14. Autoarea excepției susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și dispozițiilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 47 — Dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, potrivit cărora judecătorul este incompatibil dacă există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorului este afectată, Curtea reține că incompatibilitatea constă în imposibilitatea legală pentru un subiect procesual de a participa într-o cauză penală, spre a nu influența caracterul echitabil al procesului penal. Referitor la termenul „*suspiciune rezonabilă*”, a cărui lipsă de claritate și previzibilitate este criticată în prezenta cauză, Curtea observă că acesta a fost folosit de legiuitor pentru prima dată în cuprinsul dispozițiilor art. 217¹ din Codul de procedură penală din 1968, introdus prin art. I pct. 27 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010. Acest articol dispunea că, atunci „*când există o suspiciune rezonabilă că activitatea de urmărire penală este afectată din cauza împrejurărilor cauzei sau calității părților ori există pericolul de tulburare a ordinii publice, procurorul general de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la cererea părților sau din oficiu, poate trimite cauza la un parchet egal în grad*”. Noua reglementare procesual penală relevă o recurență a acestui termen, fiind utilizat de legiuitor în cuprinsul mai multor articole, de pildă art. 61 alin. (1), art. 71, art. 124 alin. (2), art. 125, art. 154 alin. (1), art. 165 alin. (2), art. 202 alin. (1), art. 293 alin. (2), art. 493 alin. (1). Referitor la semnificația acestui termen, Curtea reține că în doctrină s-a precizat că suspiciunea rezonabilă reprezintă un temei obiectiv, rezultat din anumite fapte sau împrejurări, pentru a suspecta o persoană de săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală. De asemenea, s-a reținut că prin „*suspiciune rezonabilă*” trebuie înțeles suspiciunea bazată pe motive verosimile (plauzibile).

16. Cu referire la termenul „*suspiciune rezonabilă*”, Curtea observă că instanța de la Strasbourg a analizat această sintagmă în legătură cu art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, reținând că prin existența unei suspiciuni rezonabile se înțelege existența unor date sau informații de natură să convingă un observator obiectiv și imparțial că este posibil ca o persoană să fi săvârșit o infracțiune (Hotărârea din 30 august 1990, pronunțată în Cauza Fox, Campbell și Hartley împotriva Regatului Unit, paragraful 32). Caracterul rezonabil al suspiciunii se apreciază în funcție de circumstanțele fiecărei cauze, fiind atribuția judecătorului speței de a stabili gradul de rezonabilitate al acesteia. Curtea a precizat că nu se poate pune în discuție o simplă suspiciune sau o suspiciune bazată exclusiv

pe buna-credință, ci o suspiciune rezonabilă ce presupune un test obiectiv (Hotărârea din 19 mai 2004, pronunțată în Cauza *Gusinskiy împotriva Rusiei*, paragraful 53).

17. În contextul cauzei deduse judecării, Curtea observă că termenul „*suspiciune rezonabilă*”, utilizat în relație cu instituția recuzării, determină analiza acestuia prin raportare la afectarea imparțialității judecătorului. Curtea observă că recuzarea este o ipoteză de excludere a judecătorului suspect — *judex suspectus* (distinct de *judex incapax* și *judex inhabilis*), iar *suspiciunea* poate avea numeroase temeuri, astfel cum se arată în literatura de specialitate, „pot exista anumite împrejurări, interese, relațiuni, pasiuni, preocupăți care ar putea să producă îndoială, suspiciune asupra imparțialității judecătorului, și de aceea legea, în interesul bunei justiții, a încrederii în justiție, și a prestigiului acesteia, prevede recuzabilitatea judecătorului suspect. (...)”, *judex suspectus* trebuie să fie dispensat de a judeca procesul, în care ținându-se cont de forța medie de rezistență individuală, s-ar putea prezuma, că este imparțial (...). Cu privire la imparțialitate, Curtea observă că, potrivit art. 124 alin. (2) din Constituție, „*justiția este unică, imparțială și egală pentru toți*”, ceea ce presupune, pe de o parte, ca activitatea de judecată să se desfășureze în mod obiectiv, „*în numele legii*”, după cum prevede art. 124 alin. (1) din Legea fundamentală, ținându-se seama totodată de dispozițiile art. 16 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*Nimeni nu este mai presus de lege*”. Așadar, Curtea reține că principiul imparțialității justiției constituie un corolar al principiului legalității ce caracterizează statul de drept. Pe de altă parte, principiul imparțialității presupune ca autoritățile cărora le revine sarcina de a desfășura justiția să fie neutre. De altfel, instanța de contencios constituțional a subliniat în jurisprudența sa că neutralitatea este de esență justiției (Decizia nr. 410 din 12 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.049 din 12 noiembrie 2004).

18. Totodată, Curtea observă, în acord cu jurisprudența instanței de la Strasbourg (în acest sens, hotărârile pronunțate în cauzele Curții Europene a Drepturilor Omului: *Procola împotriva Luxemburgului*; *Le Compte van Leuven, de Meyer împotriva Belgiei*; *Thorgeir împotriva Islandei*; *Hauschildt împotriva Danemarcei*; *Klezn împotriva Olandei*; *Piersack împotriva Belgiei*, *De Cubber împotriva Belgiei*; *Grievess împotriva Marii Britanii*; *Kyprianou împotriva Ciprului*; *Wettstein împotriva Elveției*; *Padovani împotriva Italiei*; *Rudnichemko împotriva Ucrainei*; *Castillo Algar împotriva Spaniei*; *Micallef împotriva Maltei*), că imparțialitatea magistratului, ca o garanție a dreptului la un proces echitabil, poate fi apreciată într-un dublu sens: un demers subiectiv, ce tinde a determina convingerea personală a unui judecător într-o cauză anume, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate subiectivă, și un demers obiectiv, cu scopul de a determina dacă acesta a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în privința sa, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate obiectivă. De asemenea, imparțialitatea subiectivă este prezumată până la proba contrară, în schimb, aprecierea obiectivă a imparțialității constă în a analiza dacă, independent de conduita personală a judecătorului, anumite împrejurări care pot fi verificate dau naștere unor suspiciuni de lipsă de imparțialitate (a se vedea Decizia nr. 333 din 12 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 17 iulie 2014, și Decizia nr. 711 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 913 din 9 decembrie 2015).

19. Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului admite că nu există o delimitare clară între aspectul obiectiv și cel subiectiv și că, pentru a statua asupra imparțialității judecătorului, același act al unui judecător poate fi analizat atât prin prisma demersului subiectiv, cât și a celui obiectiv (Hotărârea din 5 februarie 2009, pronunțată în Cauza *Olujić împotriva Croației*, paragraful 57 și următoarele, Hotărârea din 11 iulie 2013, pronunțată în Cauza *Rudnichenko împotriva Ucrainei*, paragraful 114). Potrivit jurisprudenței aceleiași

instanțe, imparțialitatea, conform demersului subiectiv, se prezumă până la proba contrarie, atitudinea părtinitoare a judecătorului într-o anumită cauză urmând a fi dovedită, însă Curtea poate aplica, de asemenea, testul obiectiv, pentru a determina dacă judecătorul oferă suficiente garanții pentru a exclude orice bănuială legitimă în privința sa (Hotărârea din 1 octombrie 1982, pronunțată în Cauza *Piersack împotriva Belgiei*, paragraful 30, și Hotărârea din 1 octombrie 1982, pronunțată în Cauza *Grievess împotriva Marii Britanii*, paragraful 69). În aplicarea acestui test, opinia părții cu privire la imparțialitatea judecătorului cauzei este importantă, dar nu decisivă. Esențial este ca bănuielile referitoare la imparțialitate să poată fi justificate rezonabil, caz în care judecătorul bănuiește de incompatibilitate trebuie să se retragă de la soluționarea cauzei (Hotărârea din 11 iulie 2013, pronunțată în Cauza *Rudnichenko împotriva Ucrainei*, paragraful 113, Hotărârea din 15 octombrie 2009, pronunțată în Cauza *Micallef împotriva Maltei*, paragraful 98).

20. Având în vedere jurisprudența celor două instanțe, precitată, Curtea constată că, în cazul recuzării pentru cazul de incompatibilitate reglementat la art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, criteriul general acceptat pentru excludere este „*percepția rezonabilă de subiectivism*”, modalitățile de a stabili dacă există percepția de subiectivism evoluând de la o „*probabilitate mare*” de subiectivism până la o „*probabilitate reală*”, o „*posibilitate substanțială*” și o „*suspiciune rezonabilă*” de subiectivism. Percepția de subiectivism se măsoară prin standardul obiectiv al observatorului rezonabil, așadar, ceea ce este decisiv este dacă temerile că un anumit judecător ar fi lipsit de imparțialitate pot fi considerate ca justificate, în mod obiectiv, de către un observator rezonabil care reprezintă societatea. Cu alte cuvinte, în cazurile în care se solicită recuzarea unui judecător, cercetarea trebuie să stabilească nu dacă a existat în fapt subiectivism conștient sau inconștient din partea acestuia, ci dacă o persoană rezonabilă și bine informată ar percepe existența unui atare subiectivism.

21. În concluzie, întrucât există o jurisprudență coerentă, constantă și clară a instanței de contencios constituțional și a instanței europene cât privește analiza imparțialității judecătorului cauzei, Curtea nu poate reține că sintagma criticată din cuprinsul art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală este vagă și ambiguă, astfel cum susține autoarea excepției.

22. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit cărora: „*Abținerea sau recuzarea judecătorului de drepturi și libertăți și a judecătorului de cameră preliminară se soluționează de un judecător de la aceeași instanță*”, și art. 68 alin. (5) din același cod, potrivit cu care: „*Soluționarea abținerii sau recuzării se face, în cel mult 24 de ore, în camera de consiliu. Dacă apreciază necesar pentru soluționarea cererii, judecătorul sau completul de judecată, după caz, poate efectua orice verificări și poate asculta procurorul, subiecții procesuali principali, părțile și persoana care se abține sau a cărei recuzare se solicită.*”, autoarea excepției susține că soluționarea cererii de recuzare de către un judecător de la aceeași instanță cu cel a cărui recuzare se cere nu poate fi rezolvată imparțial și obiectiv, considerând, de asemenea, că este încălcat dreptul la un proces echitabil și prin faptul că cererea de recuzare poate fi soluționată cu excluderea părților.

23. Față de criticile autoarei excepției, Curtea reține că prin recuzare se înțelege manifestarea de voință a uneia dintre părți sau a procurorului, prin care se solicită ca persoana incompatibilă să nu facă parte din completul de judecată sau din constituirea instanței de judecată. Este vorba despre o modalitate subsidiară de rezolvare a incompatibilității, ce are caracterul unei excepții de incompatibilitate, utilizată doar atunci când, anterior, persoana incompatibilă nu a formulat declarație de abținere. În Codul de procedură penală, recuzarea judecătorului și procedura de soluționare a acesteia sunt reglementate în art. 67—68, normele procesual penale în

vigoare nerelevând diferențe semnificative față de dispozițiile cuprinse în art. 51—52 din Codul de procedură penală din 1968. Astfel, Curtea observă că actuala reglementare, după modelul art. 51 din vechiul Cod de procedură penală, legiferează două etape de rezolvare a cererii de recuzare. În primul rând, potrivit art. 67 alin. (5) din Codul de procedură penală, cererea de recuzare presupune o etapă de examinare a admisibilității în principiu, care se realizează de judecătorul sau de completul de judecată în fața căruia s-a formulat cererea de recuzare. Urmează, dacă se constată faptul că cererea de recuzare este admisibilă în principiu, ca aceasta să fie trimisă unui alt judecător sau unui alt complet de judecată din cadrul aceleiași instanțe, spre soluționare. În concret, Curtea observă că, potrivit art. 110 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.375/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 970 din 28 decembrie 2015, „*incidentele procedurale referitoare la incompatibilitatea, recuzarea sau abținerea tuturor membrilor completului de judecată, se vor soluționa de completul cu numărul imediat următor, care judecă în aceeași materie. Dacă în materia respectivă nu mai există decât un singur complet de judecată, incidentele procedurale referitoare la toți membrii completului se vor soluționa de acesta. Dacă nu mai există un complet care judecă în acea materie, incidentele vor fi soluționate de completul din materia și după regulile stabilite de colegiul de conducere al instanței.*” Cu titlu de excepție, potrivit alin. (8) al art. 68 din Codul de procedură penală, când pentru soluționarea abținerii sau a recuzării nu poate fi desemnat un judecător din cadrul aceleiași instanțe, cererea se soluționează de un judecător de la instanța ierarhic superioară.

24. În ceea ce privește procedura de soluționare a cererii de recuzare, Curtea reține că aceasta nu îmbracă forma unui contencios care să reclame un tratament jurisdicțional, ci este vorba de o chestiune de administrare a actului de justiție. Cu alte cuvinte, procedura asupra cercetării și judecării cererii de recuzare este o procedură incidentală, al cărei obiect este cu totul distinct de obiectul propriu al procesului penal la care se referă, această procedură nu are caracter jurisdicțional penal în sens material, ci caracter administrativ-judiciar, iar actele ce se îndeplinesc în această procedură, după ritualul procesului penal, îi dau un caracter jurisdicțional numai în sens formal.

25. Într-o analiză comparativă a cadrului legislativ actual cu cel din Codul de procedură penală din 1968, Curtea observă că în ambele reglementări soluționarea recuzării se realizează fără citarea părților și a procurorului. Fiind sesizată cu dispozițiile din Codul de procedură penală din 1968 referitoare la soluționarea recuzării, instanța de contencios constituțional a reținut că, potrivit prevederilor constituționale ale art. 126 alin. (2),

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Asociația „Alianța pentru Combaterea Abuzurilor” din Brașov în Dosarul nr. 23.305/197/2015 al Judecătoriei Brașov — Secția penală și constată că dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. f) și ale art. 68 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică al Judecătoriei Brașov — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 iunie 2016.

PREȘEDINTELE INTERIMAR AL CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

„*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, iar, potrivit dispozițiilor art. 127 din Constituție, „*ședințele de judecată sunt publice, afară de cazurile prevăzute de lege*”. De asemenea, Curtea a luat în considerare și prevederile cuprinse în art. 129 din Constituție, potrivit cărora „*împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Având în vedere aceste prevederi constituționale, Curtea a statuat că legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze procedura de judecată, cazurile în care ședințele de judecată nu sunt publice, precum și căile de atac și condițiile exercitării acestora. Așa fiind, Curtea a reținut că reglementarea procedurii de soluționare a cererilor de recuzare este în deplină concordanță cu prevederile constituționale, având în vedere că aceasta face parte integrantă din procedura de judecată (a se vedea Decizia nr. 290 din 9 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 589 din 7 iulie 2005).

26. De asemenea, Curtea a reținut că reglementarea procedurii de soluționare a cererilor de recuzare reflectă preocuparea legiuitorului pentru asigurarea celerității acestei proceduri. Astfel, referitor la vechea reglementare, instanța de contencios constituțional a statuat că, potrivit art. 52 alin. 2 din Codul de procedură penală, examinarea cererii de recuzare se face „de îndată”, iar părțile sunt ascultate numai „dacă se găsește necesar”, în vederea împiedicării tergiversării soluționării cererii de recuzare și, implicit, a cauzei în care aceasta a fost formulată (a se vedea Decizia nr. 1.016 din 29 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 882 din 22 decembrie 2012).

27. În aceste condiții, Curtea constată că soluționarea cererilor de recuzare, potrivit noii reglementări, trebuie însoțită, de asemenea, de dezideratul asigurării celerității acestei proceduri, tocmai pentru a nu se impieta asupra soluționării în ansamblu a cauzei. De altfel, Curtea observă că, potrivit tezei a doua a alin. (5) al art. 68 din Codul de procedură penală, dacă apreciază necesar pentru soluționarea cererii, judecătorul sau completul de judecată, după caz, poate efectua orice verificări și poate asculta procurorul, subiecții procesuali principali, părțile și persoana care se abține sau a cărei recuzare se solicită. Curtea reține că, deși procedura soluționării cererii de recuzare este în principiu nepublică, nimic nu împiedică partea care a formulat cerere de recuzare ca, în cazul prezentării la termenul stabilit, să depună concluzii scrise la dosarul cauzei sau chiar să își susțină prin avocat cererea.

28. Având în vedere cele arătate, Curtea nu poate reține contrarietatea prevederilor art. 68 alin. (1) și (5) din Codul de procedură penală în raport cu dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind instituirea regimului de arie naturală protejată și declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 8 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se declară și se instituie regimul de arie naturală protejată, parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000, și se aprobă încadrarea în categoria de management ca arie de protecție specială avifaunistică pentru siturile prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Limitele ariilor de protecție specială avifaunistică prevăzute în anexă se pun la dispoziție de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, prin intermediul serviciilor de vizualizare și de descărcare ale setului de date

„ariile naturale protejate din România”, care poate fi găsit prin intermediul serviciilor de căutare prin intermediul geoportalului INSPIRE al Comisiei Europene, la adresa <http://inspire-geoportal.ec.europa.eu/discovery/>, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, în condițiile legii.

Art. 3. — Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului va raporta baza de date aferentă siturilor Natura 2000, conform procedurilor de raportare specifice stabilite de Comisia Europeană.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Cristiana Pașca Palmer

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Vasile Dîncu

Viceprim-ministru, ministrul economiei,
comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri,

Costin Grigore Borc

Ministrul transporturilor,

Petru Sorin Bușe

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Dumitru Daniel Botănoiu,

secretar de stat

București, 14 septembrie 2016.
Nr. 663.

ANEXĂ

Lista ariilor de protecție specială avifaunistică

- ROSPA0150 Acumulările Sârca—Podu Iloaiei
- ROSPA0151 Ciobănița—Osmancea
- ROSPA0152 Coridorul Ialomiței
- ROSPA0153 Defileul Crișului Alb
- ROSPA0154 Galicea Mare—Băilești
- ROSPA0155 Goicea—Măceșu de Sus
- ROSPA0156 Iazul Mare—Stăuceni—Drăcșani
- ROSPA0157 Mlaștina Iezerul Dorohoi
- ROSPA0158 Lacul Ciurbești—Fânațele Bârca
- ROSPA0159 Lacurile din jurul Măscurei
- ROSPA0160 Lunca Buzăului
- ROSPA0161 Lunca Mijlocie a Argeșului
- ROSPA0162 Mânjești
- ROSPA0163 Pădurea Floreanu—Frumușica—Ciurea
- ROSPA0164 Pescăria Nădlac
- ROSPA0165 Pietra Craiului
- ROSPA0166 Plopeni—Chirnogeni
- ROSPA0167 Râul Bârlad între Zorleni și Gura Gârbăvățului
- ROSPA0168 Râul Prut
- ROSPA0169 Tinovul Apa Lină—Honcsok
- ROSPA0170 Valea Elanului
- ROSPA0171 Valea Izei și Dealul Solovan
- ROSPA0147 Valea Râului Negru

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice privind elaborarea și derularea Programului național de restaurare a monumentelor istorice, finanțat de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii, și gestionat de Institutul Național al Patrimoniului

În conformitate cu prevederile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 lit. a) și f) din Hotărârea Guvernului nr. 593/2011 privind organizarea și funcționarea Institutului Național al Patrimoniului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind elaborarea și derularea Programului național de restaurare a monumentelor istorice, finanțat de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii, și gestionat de Institutul Național al Patrimoniului, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii,
Corina Șuteu

București, 16 septembrie 2016.
Nr. 3.765.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

privind elaborarea și derularea Programului național de restaurare a monumentelor istorice, finanțat de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii, și gestionat de Institutul Național al Patrimoniului

Art. 1. — (1) Prezentele norme metodologice stabilesc modul de elaborare, condițiile de eligibilitate, criteriile de stabilire a priorităților și procedura de evaluare a obiectivelor cuprinse în Programul național de restaurare a monumentelor istorice (PNR).

(2) Prin PNR se gestionează, în condițiile legii, fondurile destinate cercetării, consolidării, restaurării și punerii în valoare a monumentelor istorice, cu respectarea prevederilor Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Institutul Național al Patrimoniului (INP) elaborează, potrivit strategiei Ministerului Culturii, și supune spre aprobare acestuia Programul național de restaurare a monumentelor istorice, asigurând atribuirea contractelor de proiectare și execuție a lucrărilor de restaurare, conservare, protecție și punere în valoare a obiectivelor cuprinse în acesta, potrivit legii.

Art. 2. — (1) Elaborarea PNR se realizează având în vedere prioritățile privind protejarea monumentelor istorice formulate de Comisia Națională a Monumentelor Istorice, necesitatea și oportunitatea lucrărilor de intervenție, reprezentativitatea obiectivelor alese și asigurarea echilibrului din punct de vedere categorial, tematic, regional și al valorii lor culturale.

(2) INP este responsabil de fundamentarea și elaborarea PNR cu respectarea principiilor prevăzute la alin. (1).

(3) În cadrul fundamentării, elaborării și derulării PNR, INP va urmări utilizarea în condiții de eficiență economică a fondurilor provenite de la bugetul de stat, prin bugetul

Ministerului Culturii, precum și asigurarea condițiilor pentru finalizarea proiectării și executării lucrărilor.

Art. 3. — INP propune repartizarea fondurilor alocate PNR de la bugetul de stat, ținând cont de următoarele reguli:

a) să se asigure cu prioritate finanțarea obiectivelor monument istoric pentru care există contracte în derulare, având drept obiectiv finalizarea anuală a unui număr cât mai mare dintre acestea;

b) să se finanțeze un număr de obiective noi care beneficiază de documentații tehnico-economice complete avizate sau pentru care nu există documentații tehnico-economice, corespunzător disponibilităților și perspectivelor de finanțare;

c) să se finanțeze lucrări de intervenții în primă urgență pentru monumente care prezintă pericol public sau care sunt în situația de a suferi pierderi majore/irreversibile de substanță istorică;

d) să se finanțeze proiecte-pilot, prin care să se poată evidenția abordări și metode-model de cercetare, conservare, restaurare și punere în valoare a monumentelor istorice.

Art. 4. — (1) Includerea de noi obiective în PNR se realizează pe bază de evaluare, în condițiile prezentelor norme metodologice.

(2) Nu pot depune solicitări pentru includerea în PNR proprietarii/administratorii imobilelor care au încălcat prevederile unui protocol sau contract privind finanțarea din fondurile gestionate de INP pentru restaurarea monumentelor istorice.

Art. 5. — (1) Includerea monumentelor istorice în PNR se realizează în baza condițiilor de eligibilitate și a unor criterii de prioritate, prevăzute în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice, cu respectarea priorităților Ministerului Culturii și ale Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice în ceea ce privește protejerea patrimoniului construit.

(2) Pot fi incluse în PNR următoarele categorii de monumente istorice:

a) monumente istorice înscrise în Lista monumentelor istorice, actualizată, aflate în proprietatea publică sau privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale;

b) monumente istorice înscrise în Lista monumentelor istorice, actualizată, aflate în proprietatea cultelor religioase recunoscute de lege;

c) imobile cu același regim de proprietate ca cele prevăzute la lit. a) și b), care fac parte din categoriile de monumente istorice ansamblu sau sit.

(3) Nu pot fi incluse în PNR următoarele categorii de monumente istorice:

a) monumentele istorice aflate în proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat, cu excepția celor prevăzute la alin. (2) lit. b). Acestea pot fi finanțate de la bugetul de stat și/sau al autorităților administrației publice locale, în condițiile prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1.430/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice privind situațiile în care Ministerul Culturii, respectiv autoritățile administrației publice locale, contribuie la acoperirea costurilor lucrărilor de protecție și de intervenție asupra monumentelor istorice, proporția contribuției, procedurile, precum și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească proprietarul, altul decât statul, municipiul, orașul sau comuna;

b) monumente istorice care nu dispun de documentație cadastrală valabilă sau pentru care solicitanții nu pot proba dreptul de proprietate sau de administrare;

c) monumente istorice aflate sub sechestrul asigurator;

d) monumente istorice ipotecate;

e) monumente istorice fără proprietar cunoscut sau aflate în litigiu privitor la dreptul de proprietate.

Art. 6. — (1) Nu sunt considerate eligibile pentru finanțarea prin PNR următoarele categorii de lucrări, cu excepția cazurilor în care acestea sunt direct, nemijlocit și strict necesare funcționării, siguranței în exploatare, apărării împotriva incendiilor, conservării, consolidării și restaurării monumentului istoric:

a) lucrări, echipamente și dotări de instalații, cu excepția celor care se referă la instalațiile pentru prevenirea și stingerea incendiilor, a celor pentru semnalizare și avertizare antiefracție — când acestea sunt justificate prin funcțiunea avizată și a celor pentru protecția împotriva trăsnetului;

b) lucrări de amenajare exterioară, cu excepția celor de sistematizare verticală necesare controlului sau eliminării umidității, restabilirii nivelurilor de călcare și configurațiilor istorice, a lucrărilor de întreținere, de acces, inclusiv a celor ce privesc persoanele cu dizabilități, precum și a locurilor de parcare proiectate la nivel minim necesar și a lucrărilor de restaurare a grădinilor și parcurilor istorice aferente monumentelor istorice;

c) lucrări de reconstituire a unor monumente istorice sau a unor părți din monumente istorice, considerate ruine istorice, care reprezintă construcții nocive, stabilite pe baza studiului istorico-arhitectural de fundamentare și prin proiectul avizat și autorizat;

d) lucrările la componente artistice care presupun o alterare a imaginii și materialității autentice a monumentului istoric.

(2) Documentațiile tehnico-economice depuse de solicitantul finanțării trebuie să respecte următoarele principii de calitate: minima intervenție, compatibilitatea materialelor și alcătuirilor constructive noi cu cele istorice, reversibilitatea intervenției, utilizarea acolo unde este posibil a tehnicilor și materialelor tradiționale de construcție.

(3) În cazul includerii în PNR a unui obiectiv cu documentație tehnico-economică depusă de solicitantul finanțării, INP poate cere persoanei fizice sau juridice care a elaborat documentația clarificări și modificări de soluție, în acord cu principiile prevăzute

la alin. (2), în vederea punerii în execuție a lucrărilor. În acest caz, costurile implicate de modificări vor fi suportate de solicitant.

(4) În cazul refuzului solicitantului de a modifica documentația tehnico-economică conform prevederilor alin. (3), obiectivul nu poate fi inclus în PNR.

Art. 7. — Prin PNR se poate asigura finanțarea următoarelor servicii și/sau lucrări, conform destinației fondurilor prevăzute la art. 1 alin. (2) din prezentele norme metodologice:

a) lucrări de intervenție în primă urgență și documentațiile tehnico-economice aferente pentru monumente istorice care prezintă pericol public, conform prevederilor art. 7 alin. (16) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau pentru monumente istorice care sunt în situația de a suferi pierderi majore/irreversibile de substanță istorică;

b) documentații tehnico-economice pentru restaurarea monumentelor istorice nou-introduse în PNR, corespunzătoare fazelor de proiectare, conform legii;

c) lucrări de conservare, consolidare, restaurare și punere în valoare a monumentelor istorice pentru obiectivele monumente istorice pentru care există documentații tehnico-economice avizate din punct de vedere tehnic și economic de către Ministerul Culturii sau de către INP, după caz, și pentru care au fost emise autorizații de construire;

d) asistența tehnică de specialitate (arhitectură, arheologie, structură, instalații, componente artistice), obligatorie pentru obiectivele monumente istorice incluse în PNR pentru care se finanțează lucrări de intervenție în primă urgență pentru monumente care prezintă pericol public, lucrări de conservare, consolidare, restaurare și punere în valoare a monumentelor istorice;

e) dirigentarea lucrărilor finanțate prin PNR, pentru care INP nu poate asigura cu angajații proprii dirigentarea de șantier, conform legii.

Art. 8. — (1) Serviciile și lucrările necesare pentru protejerea obiectivelor noi incluse în PNR pot fi finanțate și cu fonduri atrase de beneficiar din alte surse, în condițiile legii.

(2) În situația cofinanțării potrivit alin. (1), după includerea în PNR, se încheie un protocol de cofinanțare, prin care se identifică sumele și tipurile de lucrări ce sunt finanțate de fiecare parte, din fiecare sursă atrasă, astfel încât să se evite dubla finanțare.

Art. 9. — (1) În fiecare an, INP face public anunțul privind începerea procedurii de evaluare a monumentelor istorice în vederea includerii în PNR pentru anul următor, anunț care va cuprinde informații cu privire la:

a) procedura, condițiile de participare și modul de evaluare a solicitărilor, conform prezentelor norme metodologice;

b) termenul-limită pentru transmiterea documentațiilor în vederea solicitării finanțării și termenele pentru depunerea și soluționarea contestațiilor;

c) informații utile privind depunerea documentației de solicitare a finanțării.

(2) Publicitatea anunțului prevăzut la alin. (1) se va face prin următoarele mijloace: prin afișare pe site-ul INP, prin transmiterea unei circulare direcțiilor județene pentru cultură, respectiv Direcției pentru Cultură a Municipiului București, urmând ca aceste instituții să disemineze informațiile către potențiali solicitanți ai finanțării.

Art. 10. — Solicitanții finanțării prin PNR vor transmite către INP, în termenul stabilit conform anunțului public, următoarele documente, atât în format letric, cât și în format electronic:

1. pentru finanțarea serviciilor de proiectare:

a) nota de fundamentare privind necesitatea alocării fondurilor;

b) declarație pe propria răspundere a solicitantului privind inexistența litigiilor, inexistența sechestrului asigurator și a ipotecii, având ca obiect imobilul pentru care se solicită finanțare, conform anexei nr. 2 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice;

c) extras valabil al cărții funciare a imobilului;

d) lista, însușită de către solicitant, a elementelor de temă de proiectare, alcătuită pe baza conținutului-cadru minimal stabilit de INP;

e) relevee și documente de arhivă sau documentații anterioare, dacă există și se află în posesia solicitantului;

f) fotografiile relevante ale monumentului, cu evidențierea zonelor degradate, inclusiv a picturii sau elementelor decorative (pentru proiectele care vizează componente artistice);

g) plan de măsuri și activități privind întreținerea și protejarea monumentului istoric, propus și însușit de către solicitant;

2. pentru finanțarea lucrărilor de conservare, restaurare, consolidare, punere în valoare:

a) nota de fundamentare privind necesitatea intervenției, în acord cu prevederile documentației tehnico-economice;

b) proiect, conform fazelor de proiectare: D.A.L.I., P.T., D.E.;

c) avizul Ministerului Culturii sau al direcțiilor județene pentru cultură, respectiv al Direcției pentru Cultură a Municipiului București, după caz, pentru documentația tehnico-economică, potrivit legii;

d) avizul Consiliului Tehnico-Economic;

e) autorizație de construire însoțită de documentația tehnică pentru obținerea acesteia, vizată spre neschimbare;

f) plan de măsuri și activități privind întreținerea și protejarea monumentului, propus și însușit de către solicitant.

Art. 11. — (1) Solicitățile sunt analizate și prioritizate de o comisie de evaluare, denumită în continuare *Comisia*, constituită prin decizie a managerului INP, care are calitatea de președinte al Comisiei.

(2) Comisia va avea minimum 5 membri, specialiști din cadrul INP. La lucrările Comisiei pot participa, cu titlu de invitați, specialiști sau experți atestați în domeniul protejării monumentelor istorice, din afara INP. Invitații nu au drept de a evalua, nota solicitările de finanțare, ci doar dreptul de a formula opinii de specialitate, la solicitarea membrilor Comisiei.

(3) Componența nominală a Comisiei va fi adusă la cunoștință publică numai după încheierea sesiunii de evaluare.

(4) Fiecare membru al Comisiei, precum și persoanele invitate vor semna la începutul sesiunii de evaluare o declarație de imparțialitate și confidențialitate, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 3 care face parte integrantă din prezentele norme metodologice. Persoana care solicită direct sau în numele unei persoane juridice finanțare din PNR nu poate deține, în sesiunea respectivă, calitatea de membru sau de invitat al Comisiei.

(5) În situația în care, în cursul procedurii de evaluare, un membru al Comisiei, respectiv un invitat constată că are un interes patrimonial în legătură cu una dintre solicitările înaintate Comisiei din care face parte/la care este invitat sau se află în una dintre situațiile prevăzute în anexa nr. 3, acesta are obligația să declare imediat, în scris, sau să solicite consemnarea de către secretariat a acestui lucru și să se retragă de la lucrările Comisiei.

(6) Secretariatul Comisiei este desemnat prin decizia de constituire a Comisiei, fiind format din personal tehnic de specialitate din cadrul INP și are următoarele atribuții:

a) înregistrează solicitările depuse și asigură întocmirea listei acestora;

b) verifică actele depuse la dosar, pentru asigurarea conformității acestora cu prevederile prezentelor norme metodologice;

c) publică pe site-ul INP lista dosarelor care nu îndeplinesc condițiile, sunt incomplete și sunt considerate neeligibile pentru includerea în PNR;

d) întocmește și trimite convocatorul către membrii Comisiei în termen de maximum două zile de la data-limită de depunere a solicitărilor;

e) întocmește procesele-verbale de ședință ale Comisiei, asigurând semnarea acestora de către toți membrii Comisiei;

f) publică pe site-ul INP lista cu rezultatele evaluării Comisiei și lista obținută după termenul de contestare;

g) ține evidența fișelor de notare a criteriilor stabilite în anexa nr. 1;

h) ține evidența declarațiilor de imparțialitate și confidențialitate ale membrilor Comisiei;

i) asigură gestionarea și arhivarea documentelor aferente activității Comisiei;

j) primește contestațiile depuse de solicitanți;

k) îndeplinește alte atribuții stabilite de președintele Comisiei pentru buna funcționare a acesteia.

Art. 12. — (1) Conformitatea dosarului cu cerințele de conținut prevăzute la art. 10 este verificată, la depunerea dosarului sau la primirea sa prin poștă, de către secretariatul Comisiei, care formulează, dacă este cazul, cerere de completări în termenul stabilit prin anunțul public, urmând ca solicitantii să transmită în termenul cerut prin anunț toate documentele/informațiile solicitate, în format letric și/sau în format electronic.

(2) Documentațiile incomplete și pentru care nu s-au transmis în termen completările solicitate sau cele înregistrate ulterior datei-limită stabilite prin anunț sunt respinse. Se consideră data depunerii datei poștei sau data înregistrării pentru dosarele depuse direct la registratura INP.

(3) Lista dosarelor care nu îndeplinesc condițiile, sunt incomplete și sunt considerate neeligibile pentru includerea în PNR va fi publicată pe site-ul INP.

(4) Dosarele respinse potrivit prevederilor alin. (2) pot fi returnate la cererea solicitantului, dacă acesta declară, în scris, că nu va contesta decizia de respingere sau dacă depune cererea de restituire după încheierea etapei de contestare. În cazul dosarelor restituite, INP va asigura păstrarea, în copie, a documentației, în vederea arhivării, conform legii

(5) Secretariatul va înainta în termen de 5 zile Comisiei dosarele complete și conforme, care va analiza și va puncta fiecare monument istoric, conform criteriilor din anexa nr. 1. Comisia se va întâlni ori de câte ori va fi necesar, în funcție de numărul dosarelor depuse în respectiva sesiune anuală, astfel încât toate dosarele să poată fi evaluate până la data-limită stabilită prin anunțul public.

(6) Rezultatele evaluării sunt făcute publice de către INP pe site-ul propriu, în termen de 3 zile de la finalizarea listei.

(7) Rezultatele evaluării pot fi contestate în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data publicării rezultatelor, conform prevederilor alin. (6).

(8) În vederea elaborării contestației, solicitanții pot cere grilele de notare a criteriilor prevăzute în anexa nr. 1, corespunzătoare solicitării de finanțare, anonimizate; grilele de notare vor fi puse la dispoziție de secretariatul Comisiei, în scris, prin fax sau prin poștă electronică, în termen de o zi lucrătoare de la înregistrarea solicitării.

(9) Contestațiile vor fi analizate și soluționate, în termen de 7 zile lucrătoare de la data expirării termenului de depunere a contestațiilor, de către o comisie de soluționare a contestațiilor, desemnată prin decizie a managerului INP, formată din minimum 3 membri, specialiști din cadrul INP.

(10) În componența comisiei de soluționare a contestațiilor nu pot fi numiți membri care au făcut parte din comisia de evaluare sau din secretariatul Comisiei și nici persoanele care au avut calitatea de invitat, conform art. 11 alin. (2).

(11) Lista monumentelor istorice ordonate ierarhic în ordinea descrescătoare a punctajului alocat de Comisie, stabilită după expirarea termenului în care pot fi depuse contestații sau, după caz, după soluționarea acestora, constituie instrumentul principal de planificare bugetară, prin care INP estimează necesarul de fonduri pentru sesiunea anuală a PNR din anul următor, și se va transmite ordonatorului principal de credite.

(12) În termen de 30 de zile de la aprobarea bugetului alocat de Ministerul Culturii pentru PNR, INP transmite Ministerului Culturii spre aprobare lista monumentelor propuse pentru a fi incluse în PNR în anul curent, corelând necesarul de fonduri stabilit prin procedura de evaluare cu fondurile alocate de la bugetul de stat.

Art. 13. — După aprobarea introducerii obiectivului în PNR, conform art. 12 alin. (12), INP semnează protocol cu fiecare beneficiar al finanțării, prin care se stabilesc drepturile și obligațiile părților.

Art. 14. — Numărul de obiective noi incluse anual în PNR depinde de alocarea bugetară anuală cu această destinație, corelată cu necesarul de fonduri pe anul în curs pentru contractele aflate în derulare.

Art. 15. — (1) Sunt eliminate din PNR obiectivele monumente istorice ale căror lucrări finanțate prin PNR sunt preluate integral spre finanțare din alte fonduri publice, private sau fonduri externe nerambursabile.

(2) Sunt eliminate din PNR obiectivele monumente istorice care devin obiectul unor litigii sau care au fost incluse în PNR fără cunoașterea situației litigioase.

Art. 16. — (1) Intervențiile urgente asupra monumentelor istorice, necesare din cauza unor accidente tehnice, a unor catastrofe naturale sau a altor situații extraordinare, vor intra în evaluare, la propunerea proprietarilor sau deținătorilor de alte drepturi reale sau la autosesizarea INP, la orice dată a anului.

(2) La propunerea Comisiei de evaluare, INP înaintează în regim de urgență Ministerului Culturii spre aprobare propunerea fundamentată privind introducerea în PNR a intervențiilor prevăzute la alin. (1).

Art. 17. — Prin bugetul alocat pentru PNR în anul 2016 pot fi finanțate, în afara lucrărilor aflate în derulare la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice, lucrări de intervenții în primă urgență, care pot fi finalizate în acest an, precum și proiecte-pilot conform prevederilor art. 3 lit. d), numai în baza fundamentării elaborate de INP și cu aprobarea Ministerului Culturii.

*ANEXA Nr. 1
la normele metodologice*

Criteria de prioritate privind includerea în PNR a monumentelor istorice

Nr.	Criteria de prioritate		Punctaj	Punctaj maxim aferent criteriului	
1.	Starea de degradare	Precolaps (nu se cumulează puncte de la celelalte categorii ale criteriului)	90	90	
		Degradare structurală	mică		0—5
			medie		5—15
			mare		15—30
		Degradare arhitecturală	mică		0—5
			medie		5—15
			mare		15—30
		Degradarea componentelor artistice	mică		0—5
			medie		5—15
mare	15—30				
2.	Valori particulare și excepționale	Autenticitatea materialelor	0—20	80	
		Valori excepționale privind componentele arhitecturale, structurale, de amenajare peisageră (parcuri sau grădini), tehnice sau artistice	0—20		
		Valoare memorială	0—20		
		Apartenența la o tipologie slab reprezentată în Lista monumentelor istorice și/sau PNR	0—20		
3.	Statut juridic de protecție	Monumente istorice înscrise în lista UNESCO	20	20	
		Monumente istorice incluse în lista indicativă UNESCO	20		
		Monumente istorice înscrise în grupa A	15		
		Monumente istorice înscrise în grupa B	10		
		Monumente istorice incluse în zona de protecție a monumentelor UNESCO	5		
		Obiective incluse în ansambluri și situri istorice fără a fi identificate individual în Lista monumentelor istorice	5		
4.	Compatibilitatea funcțională	Funcțiuni de învățământ, de cult, socioculturale, de binefacere, sănătate, cultură	5—10	10	
		Alocarea unor funcțiuni utile comunității locale	5—10		
		Locuire, cazare	0—5		
		Alte funcțiuni compatibile cu statutul de monument istoric	0—5		
5.	Sustenabilitatea intervenției	Capacitatea de întreținere și protejare a monumentului	0—10	10	
		Implicarea comunității locale în activități care au legătură cu monumentul istoric	0—10		
6.	Cofinanțare	≤ 25%	0—3	10	
		≤ 50%	3—6		
		≤ 75%	6—10		
7.	Priorități ale Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice	Încadrarea în prioritățile formulate de Comisia Națională a Monumentelor Istorice	Condiție obligatorie		

Declarație privind situația juridică

Subsemnatul/Subsemnata, ..., cu domiciliul/sediul în județul ....., municipiul/orașul/comuna ....., satul ....., sectorul ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., tel. ...., e-mail ....., posesor/posesoare al/a BI/CI seria .... nr. .... eliberat(ă) de ..... la data de ....., declar pe propria răspundere, sub sancțiunea falsului în declarații, că imobilul (teren și/sau construcții) pentru care solicit finanțare prin Programul național de restaurare a monumentelor istorice — sesiunea .....

- nu face obiectul unui litigiu pe rolul instanțelor judecătorești;
- nu se află sub sechestru asigurator; și
- nu este ipotecat.

Semnătura .....

Data .....

Declarație de imparțialitate și confidențialitate

Subsemnatul/Subsemnata ....., domiciliat(ă) în ....., posesor/posesoare al/a BI/CI seria .... nr. ...., eliberat(ă) de ..... la data de ....., în calitate de membru al comisiei de evaluare pentru obiectivele ce pot fi incluse în Programul național de restaurare a monumentelor istorice/invitat, declar pe propria răspundere, sub sancțiunea falsului în declarații, următoarele:

- a) nu am raporturi contractuale cu solicitanții;
- b) nu am niciun interes patrimonial în legătură cu cererile de acordare a finanțărilor înaintate comisiei de evaluare;
- c) nu dețin părți sociale, părți de interes, acțiuni din capitalul subscris al solicitanților;
- d) nu fac parte din consiliul de administrație/organul de conducere sau de supervizare/supraveghere al solicitanților;
- e) nu am calitatea de soț/soție, rudă sau afin până la gradul al patrulea inclusiv cu solicitanții sau cu persoane fizice care fac parte din consiliul de administrație/organul de conducere sau de supervizare/supraveghere al solicitanților;
- f) nu am niciun interes de natură să afecteze imparțialitatea mea pe parcursul procesului de verificare/evaluare a obiectivelor supuse analizei.

În cazul în care pe parcursul derulării procedurii de evaluare mă voi afla în una dintre situațiile menționate mai sus, voi declara imediat acest lucru și mă voi retrage de la lucrările comisiei de evaluare.

Totodată, mă angajez că voi păstra confidențialitatea asupra conținutului documentelor a căror dezvoltare ar putea aduce atingere dreptului solicitanților de a-și proteja proprietatea intelectuală sau secretele comerciale, precum și asupra lucrărilor comisiei de evaluare.

Înțeleg că, în cazul în care nu voi respecta aceste angajamente, voi suporta sancțiunile legii.

Semnătura .....

Data .....

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 940024